

הארת הפורים

עולת ראייה א', עמ' תלט'-תמ', 'לעשות פורים'

ידענו מדברי חכמים אמתיים, שהארת פורים גדולה למאד, וקדושה גדולה מאירה בו בעולם. ונראה שמתוך כך מלמעלה, האדם נשמר אז מכל קלקול, כיון שהוא עסוק בשמחת פורים, וא"צ כ"כ להיות על משמרתו רק שלא יעבור ח"ו שום דבר מדברי התורה והמצוה, שח"ו אין עבירה מצוה, אבל בדברי הרשות, שראוי להשמר מהם בכל הימים, במה שהם מקלי' נוגה שקרובה אל הרע, ביום הקדוש הזה משומרים אנו כי נפל אז פחד היהודים על עמי הארץ, ורבים מהם מתיהדים, וכמו כן בכל דור ודור נופל פחד היהודים, מי שהוא יהודי כופר בע"ז ומודה באמונת אל אחד המיוחד ב"ה, אשר אפס זולתו, על שרשיהם של עמי הארץ למעלה, וייראו לשלוח בו יד לפתות ולהסית ח"ו, כי מצוה בעידנא דעסיק בה אגוני מגנא. והנה ההארה הנמשכת ביום הקדוש החק היא ממש מצד קדושת הגוף הישראלי. כי קיימו וקבלו בו את התורה ברצון מה שהי' מקודם לכן מודעה רבא לאורייתא (שבת פ"ח.). וזה האונס לא הי' כ"א לגופים, כי הנפשות נהנות מאור העליון, וזהו רצונם וכבודם לקבל עליהם עול תורה ומצות, אבל הגופים עוד לא נתקנו לגמרי, ע"כ הי' כבד עליהם עול התורה, אמנם כאשר שחה לעפר נפשם והמן הרע רצה לשלוט בגופם, וכאשר הי' ד' להם לישועה נפדה גופם מהכוחות הרעים, ולא נמצא בהם רצון כ"א בלב אחד לאביהם שבשמים. ע"כ ביום זה לעד הצללים ינוסו, ואף כי בכל ימי השנה הוא כעובד ע"ז (ע' ברכות ל"א): מפני שהכח השכלי מסתלק, ויש ב' סיבות לזה, כי השמחה היא מעלה גדולה דבקה עם אור השכל בעצם, וכיון שהכלי צר אין הגוף יכול לקבלו כ"א כמדתו, אבל כשמתרבה יותר מדאי אין הכלי סובל את האור, והאור יוצא ומסתלק למעלה, ונשאר הגוף בלי אור, ומיד הוא מסוכן מהני דקיימי עלן כי כסלא לאוגיא, אבל ביום זה יש כאן ב' לטיבותא, חדא שעצם הכלי מזוכך הוא ויכול לקבל אור שמחה גדולה ולא-יתבטל, ועוד שאפי' אם יסולק אור השכל מכלי הגוף הנה כחות הגוף בעצמם כבר קדושים הם, ושומרים מכל רע ומדביקים עצמם לשלמות האמתית שבאור פני מלך חיים, ע"כ המצוה אז לבסומי, וממשיך אור גדול ע"ז כמבואר בדברי האריז"ל. ולולא דמסתפינא הי' נ"ל, דאף שבכל הימים שתוי אל יתפלל, מ"מ ביום זה הואיל ומצותו בכך לא מטריד, זולת שיכור גמור שצ"ע אם הוא מהמצוה. כי עיקר טעם שתוי אל יתפלל י"ל מפני שהתפילה היא העלאה למעלה כקרבן לד', ואם נמצא בענינו דבוק רע הרי הוא מקריב ע"ג מזבח העליון דבר שאינו ראוי לקדושה, אבל ביום זה כחות הגוף ג"כ מקודשים לשמים, והאור חופף עליהם בכל גוני. וע"כ י"ל דה"ט דמלאכה לא קבלו עליהו בפורים, דכהיום אין הגשמי מתנגד לרוחני, ע"כ בכל יו"ט, שעיקר התכלית של כולם שיהי' מקרא קודש להתענג על ד', לא יתכן להיות עסוק במלאכות חול, שהן שייכות לל"ט מלאכות דמעלמא דאתלטיא, משא"כ היום שנהפכה הקללה לברכה, ואפי' עסוק במלאכה שם הוא מוצא אור הקדושה, כי נפל הקיר הטח תפל עלי שיח קודש, ועשרה כתרין דמסאבין נשברו בחדא זקיפא דעשרת בני המן, ע"כ האור מגולה ע"י המגילה. ובין בדברים ודעת לנפשך ינעם.

שיעור השכרות, שאינו יכול לדבר לפני המלך, שמבואר בסי' צ"ט דתפלתו תועבה, נלע"ד די"ל שהוא שיעור גדול לשכרות, כפי שאחז"ל פחד קשה יין מפיגו (ב"ב י.), ואם לא יהי' שכור גדול, אפי' שכשאיין פחד לנגד עיניו אינו יכול לכיין דעתו לדבר כראוי, מ"מ כשיראה המלך לנגד עיניו יהיב אדעת' וננער מיינו ומדבר כהוגן, אבל כשהגיע לשיעור כזה, שגם אימתו של מלך לא תועיל לו לכיין דעתו, אז אסור להתפלל בכל גוני. ולפ"ז לפמש"כ לעיל, די"ל בפורים שהשכרות מצוה, ועכ"פ שיהי' שתוי ודאי חובה היא, י"ל דמותר לכתחילה להתפלל כ"ז שלא הגיע לשכרות גדולה כ"כ, שאינו יכול לדבר אפי' לפני המלך. וניחא בזה ללמד זכות על הרבה שנוהגים להתפלל בהיותם שתויים בפורים עכ"פ, ואף כי צ"ע קצת דדינא, מ"מ לענין שתוי לע"ד יש ע"מ לסמוך.

אורות הקודש ג', עמ' צה'

אצל הצדיקים הגדולים, שכבר קדשו את כל כחותיהם, יכולה היא המחשבה להיות נובעת מהרצון, וכל מה שהחכמה יותר מקושרת היא עם הרצון הפנימי שלהם, היא יותר מאוששת ובנויה על פי מעמק האמת היותר חסין, כי עיקר האמת מונח הוא בטבע הקדושה, המוטבעת עמוק בנפשם, המלאה אור קודש מהיסוד העליון מקור חיי אור העולמים, אור ד', חיי החיים.

וגבורי הקודש, שגופם כבר נתעלה למרומי הקודש, האמת היותר אמיץ שלהם הוא המיוסד מהעומק של הטבע הגופני, שהוא מורה, שהוא החי של האמת הוא מותאם בכל המדרגות כולן. עבודת רוח תדירית היא להשוות את השכל והרצון במשקל אחד, לצד העילוי, ואת שניהם עם ההרגשה הפנימית, ואת האחרונה עמם.

אורות הקודש ג', עמ' רמז'

רואים אנו איך קליפת נוגה, ששרויה ביסודה בנפש הבהמית, אורבת היא על הנטיות הנפשיות להמשיך אותן אליה, להשפיל את רוח האדם, לטשטש את אורו, למעט שלטון הקודש בעולם, ועל ידי תוספת עבודה ויראה יתרה חושבת היא להחליש את כח הרצון, שליטת החוג שבקדושה הפנימית. ואז בכל עת

התעוררות הכחות הבהמיים על ידי פעולות גופניות, באה היא ומהממת את הרצון החלוש, המדוכא על ידי הפגיעה של צדקות הרבה יותר מן המדה, ועל ידי העצבות המדלדלת, המצורפה לזה, ובזה עושקת היא נשמות וכחות, וכחתף תארו, ובוגדים באדם תוסיף.

קובץ ה', נו'

עבודה זרה אין די לשנא אותה, לשקצה ולתעבה, לדרוש כליונה אבודה והכחדה, אלא צריכים לכפור בה, להאמין באפסיותה בריקנותה בביטולה ושלימותה המוחלטה, בעומק ההעדר, שרק בהתפרצותה להראות כדבר מצוי ואיזה יש, היא מתגלה בנבלותה, כיעורה, זוהמתה וסרחונה, וכל מום רע וכל שם רע ושם גנאי שלה. עומק היהדות האמיתית, נעוצה היא בכפירה של עבודה זרה, העולה הרבה יותר למעלה, ומעמקת יותר את החטיבות של קדושת היהדות, משנאתה. ושיקוצה, וכל ריחוק תיעוב ושיקוף שלה, כל הזריות, תזרם כמו דוה צא תאמר לו, הכל תלוי בעומק הכפירה של עבודה זרה. כל הכופר בעבודה זרה נקרא יהודי.

קובץ ה', סז'

זביחת היצר הוא הניגוד המוחלט להמינות. היצר נזבח ונאפס, לא בורחים ממנו ומתכנסים בתוך הציור הרוחני, מסתלקים מן הרשות של הרע, שנחשב בטעות לרשות בפני עצמו בעל שליטה מיוחדת. הודאה בעבודה זרה זו עוקרת את האדם ואת העולם מיסוד העולם. לא מספיק כלל מה שישנא את הרע באמירה והתרגשות. אחרי ההודאה במציאות שליטתו, כבר הוא אחוז ברשתו. והרע העולמי נוח לו לותר על כל, להניח להיות מגדף ומחרף אותו, טופל עליו כל תיעוב, ובלבד שיוודה בשלטונו. אבל האמת העליונה יודעת שאין עוד, אמת מלכנו אפס זולתו. היצר נזבח, וסופו להשחט ולהאבד מן העולם, ורוח הטומאה אעביר מן הארץ. והעולמות כולם, העולם הבא והעולם הזה, יחד כולם לכבודו נבראו. וכל הזובח את יצרו ומתודה עליו, כאילו כבדו להקב"ה בשני עולמים, שנאמר זובח תודה יכבדני. סמוכה היא לתשובת המינות המבוטאה בהגדה הסנהדרית, אין תודה יהרג, שנאמר זובח תודה יכבדני.

עין איה ברכות א', ה', כה'

אל תתן אמתך לפני בת בליעל, אר"א מכאן לשיכור שמתפלל כאלו עובד ע"ז כו'. שני ענינים מגדירים דרכי עבודה זרה. האחד, הוא הגדלת הרגש וכח המדמה בסילוק השכל, יוכל לבא לע"ז שבאה מצד השקפה שטחית הפועלת רק על ההרגש "פן תשא עיניך השמימה", ולא ישיב אל לבו לדעת בשכלו מי ברא אלה, ע"כ שיכור שמתפלל מגדל כח הרגש וההתרגשות בלא צירוף השכל הוא כעובד ע"ז. ויש עוד בע"ז, שיסוד עבודת השם ית' הוא שהמעשים כולם הם נובעים מן השכל הטהור של עבודת ד'. שהרי אחדות השי"ת תלמדנו שבכל פינות שאנו פונים במציאות אנו מוצאים אחרי -יבוי החזיונות הפרטיים שבמציאות שחק האחדות בכולם, צ"כ גם בשכל עם המעשים חק האחדות שורר והמעשים כולם צריכים שיהיו נובעים מן השכל ע"י הרגש הטהור הבנוי ע"פ השכל, והמעשים ממנו באים. אמנם ע"ז שמשברת בשקרה חק האחדות, על ידה נאבד ג"כ אחדות השכל עם המעשים. ולהפך, המעשים משתלחים ע"י ע"ז חוץ לשורת השכל, ע"כ תמיד מחובר עם ע"ז כל תועבה, כי בסילוק האחדות מכלל המציאות מסתלקת ג"כ מהאדם הפרטי. ע"כ שיכור שאין בו יכולת לשלוט על מעשיו ע"פ השכל, א"כ אינו ראוי כלל שיאיר עליו בשכרותו אור האחדות, הוא כעובד ע"ז בהתפללו, שתפילתו לא תגרר אחריה שלימות המעשים. ע"כ נקרא עובד ע"ז, וגם שיכור שמתפלל בשם בליעל, שמורה על העדר העול. העול הוא עול השכל האמיתי שאינו נמצא בטהרתו כ"א בתורת ד' הטהורה והתמימה הנובעת משכל האלהי, והשיכור, וכמותו עובד ע"ז, אינם ממשיכים העול של השכל אל המעשים, ע"כ הם דומים בענינם ושמן.

קובץ א', תשכג'

הנטיה שמתגלה בצדיקים עליונים, שכל נטיית חפצם וכל רעיוני לבבם, הנם מלאים קודש של מטרות נשגבות, המביאים ברכה רבה לעולם כולו, מתגלה היא בכנסת ישראל סמוך לגאולתה האמיתית. גילוי זה מתראה בתחילה דוקא בנשמות הירודות שבה, המתבלטים בגויתה הכללית דוגמת אברי המעשה בגופו של אדם, בכלל הרעיונות הנם ג"כ - החלומות והשאיפות הבלתי ברורות.

קובץ ג', שב'

כמה נחוצה היא גבורת הבשר לקדושי נשמה. כשרוח החיה שואפת לתפקידים רוחניים עליונים, זהו אות שכבר נתעדר הבשר בעצמו, עד שהוא ממולא בכל טוב וקודש, שהם צבורים ומונחים בקרבו כבאוצר בלוס, מכוסה ומוצנע. וכל אשר יאמץ הבשר, וכל אשר יתחזק ויתאדר, יגדל ויחסן גופם של צדיקים קדושי לב וטהורי נשמה, ככה ישאב הרוח העליון ההולך ומופיע עליהם את אור קדשו משמי מעלה, רב חיל, אוצר של דעה, אוצר של תבונה, שארוז ואגוד בבשר העשיר בתוכן, הרבה יותר מכל חכמה רוחנית אשר יעלה על לב אדם לנסחה, מבלעדי המזיגה השמימית של יוצר וצר צורה, אשר מדד ושקל גשם עם רוח. וחמדת גבורה זו, שתתגבר באחרית הימים בלבם של ישראל, ותבא בטהרתה ושיגובה בלבם של צדיקים איתני עולם, היא תכשיר את העולם לספוג אל תוכו את הד קולו של שופר הגאולה, המכין לב לרוחא דמלכא משיחא. ונחה עליו רוח ד', רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת ד'. ונקרא שמו אל גבור פלא יועץ אבי עד שר שלום.